

98. Ack, högaste himmel och fallande jord

1. Ack, högaste himmel och fallande jord
det passar en yngling, en yngling så god
Du trampar uppå jorden, ack ömkligt vara må,
att älska en vän, den du aldrig kan få

2. Du talar visst väl, men du tänker inte så,
för när jag vänder ryggen till, så ler du däråt
Var gång du till mig går, ja, visst roar det dig,
att du får tala falskhet och göra narr av mig

3. Ett sådant falskt hjärta får aldrig se Gud,
så mycket har jag läst i mitt åttonde bud
Jag med min' öron höra och med min' ögon se
att aldrig falskt hjärta jag burit emot dig

4. Om dagen i mitt arbete är du i mitt sinn,
om natten, när jag sover, så är du i min dröm
Om morgon, när jag vaknar, vem saknar jag då?
Jag saknar lilla vännen, han är långt härifrån

5. Dina rosenröda kinder och din sockersöta mun
haver lagt på mitt hjärta en börda så tung
Den bördan får jag bära och draga för dig,
så länge som blodet är varmt uti mig

6. Du söker efter rikedomar, penningar och guld,
men du får inte mera än trenne skovlar mull,
fyra tunna bräder och så en svepeduk,
blott fyra tunna bräder att få vila i till slut

7. Nu får jag avsked taga och bjuda dig adjö,
jag får ej längre vara din kära fästemo
Se dig har jag älskat i liv och i död,
för dig vill jag våga mitt hjärteblod så röd